

Statnett

Deres ref.:	Vår ref: oby	Dato: 5. mars 2026
-------------	--------------	--------------------

Differensiering av industritariffen og nytt kapasitetsledd – høringssvar fra Norsk Industri

Det vises til høringsnotat fra Statnett fra 23. januar 2026 vedrørende ny tariffmodell for transmisjonsnettet. Norsk Industri representerer industribedrifter som er avhengige av kraft og nett for å ha sikker drift og kunne legge om til mer klimavennlig produksjon. Vi takker for muligheten til å kommentere høringens innhold.

Hovedkonklusjon

Norsk Industri mener det ikke er grunnlag for å endre tariffmodellen for transmisjonsnettet nå, og anser videreføring av dagens tariffmodell som fullt mulig og ønskelig. Tariffreduksjon på 50 prosent basert på dagens forutsetninger kan derfor videreføres uendret. Vårt synspunkt kan begrunnes med såvel samfunnsøkonomiske som nettmessige og regulatoriske argumenter, og de begrunnelser Statnett gir for sitt forslag.

Norsk Industri støtter ikke innføring av nytt kapasitetsledd.

Dersom Statnett likevel vil gjennomføre endringer allerede fra 2027 må de fremlagte nye kravene for å oppnå fortsatt 50 prosent tariffreduksjon til industrien modereres betydelig og grundig sjekkes opp mot regulatorisk og juridisk rammeverk. Begrunnelsen for dette er det grundig redegjort for i det følgende.

Bakgrunn

Nivået på kostnadene til kjøp av kraft og bruk av nett er helt avgjørende for norske industribedrifters konkurransekraft og videre satsing i Norge. Mange industribedrifter har i senere år hatt store problemer med høye energikostnader, inkludert høye nettariffer. Norske industribedrifter konkurrerer for det meste på globale marked med global prissetting. Økte nettariffer kan ikke dekkes inn av høyere produktpriser.

Norsk Industri konstaterer at selv om dagens tariffmodell beholdes, vil nettkostnaden for industrien øke betydelig i kommende år på grunn av omfattende nettinvesteringer og økte systemdriftskostnader. Statnett planlegger å investere 15-25 milliarder årlig fram mot 2040 og estimerer en flerdobling av industritariffen fram mot 2035. Regionale nettselskaper har også betydelige investeringsplaner, noe som vil medføre ytterligere kostnadsøkning for industrikundene som er tilknyttet dette nettnivået. Dette henger sammen med behov for reinvesteringer og oppgradering av nettet.

Den fremlagte modellen vil gi en ytterligere og vesentlig heving av nettkostnadene for industrien, samtidig som alminnelig forsyning skjermes tilsvarende. Industrien skal dermed ifølge Statnett ta en vesentlig større kostnadsandel i transmisjonsnettet til tross for nytten industriforbruk tilfører transmisjonsnettet.

Norsk Industri gjentar at kraftprodusenter gjennom EU-reguleringer for alle praktiske formål er skjermet fra kostnadsøkningen i transmisjonsnettet. Med de formidable økningene i kostnader som kommer er dette svært problematisk. Statnett og norske myndigheter bør innføre reguleringsendringer som åpner for at kraftprodusenter kan ilegges større andel av kostnader.

Norsk Industri mener det er unødvendig å endre tariffmodellen nå, og anser videreføring av dagens tariffmodell for transmisjonsnettet som fullt mulig og ønskelig. Tariffreduksjon på 50 prosent basert på dagens forutsetninger kan derfor videreføres uendret. Vårt synspunkt kan begrunnes med såvel samfunnsøkonomiske som nettmessige og regulatoriske argumenter, og de begrunnelser Statnett gir for sitt forslag. Det er også viktig å poengtere at kjernevirksomheten for den kraftforedlende industri er å produsere industriprodukter gjennom en stabil og forutsigbar drift.

Industriell konkurransekraft og sikkerhet er sentrale og sammenkoblede tema i EUs industri- og energipolitikk. Norske industribedrifter leverer produkter både EU-kommisjonen og NATO anser som kritiske. Den politiske overbygningen er sammenfattet i [Industrial Accelerator Act](#) og rettsakten om [Affordable Energy - European Commission](#), samt strategiplanen [Commission's Action Plan to secure a competitive and decarbonised steel and metals industry](#). Disse planene og rettsaktene erkjenner at europeisk konkurransekraft er utfordret på grunn av høye energikostnader. I Steel and Metals Action Plan tilrådes derfor medlemsland å vurdere tiltak som holder energikostnader nede, blant annet ved å etablere nettartiffmodeller som er til nytte for kraftintensiv industri.

Målsettingen om mer hjemlig industriproduksjon, drevet frem av geopolitisk utvikling, gjelder også i Norge. I Meld. St. 16. «Industrimeldingen», kan vi lese følgende på side 56:

«Næringspolitikken og forsvarspolitikken må derfor også utformes på en måte som bidrar til å ivareta nasjonale interesser knyttet til blant annet tilgangen til innsatsfaktorer for produksjon av forsvarsmateriell. Dette kan medføre at staten må vurdere spesifikke virkemidler overfor sektorer som ivaretar strategisk autonomi og reduserer sårbarheter.»

Statnett la 23. januar frem et revidert høringsnotat med forslag til endringer i tariffmodellen. I høringsnotatet beskriver Statnett hvordan transmisjonsnettartiffen for industribedrifter skal endres i 2027 ved å innføre to nye element:

- Differensiering av industritariff ved nye kriterier og krav til industrien til å bidra med fleksibilitet til reservemarkedene og kraftmarkedet for å opprettholde dagens tariffreduksjon
- Innføre et kapasitetsledd basert på kunders makslast og uten tariffreduksjon for industrien

Statnett begrunner primært endringen med at nettnytte må vurderes annerledes enn da forrige tariffmodell ble innført i 2021. Ifølge Statnett innebærer en eksplosiv vekst i tilknytningsforespørsler fra ny industri de siste årene at nyttevirksomheter, som industriavkortningen er basert på, har lavere verdi.

Tilsvar til ny tariffmodell

Statnetts forslag vil øke kostnadene for industrien betydelig. Økte nettkostnader for industrien vil redusere muligheten for grønne investeringer og reduksjon av CO₂-utslipp, og deler av industrien vil i større grad måtte vurdere andre energiformer enn elektrisk kraft for energiforsyning. Utover å øke kostnaden for industrien fremstår den foreslåtte tariffmodellen svært komplisert, med uklare insentiver og virkninger for industribedriftene. Den introduserer flere elementer som hver for seg også er komplekse og vanskelige å beregne og følge opp. Statnett har heller ikke presentert beregninger som synliggjør kostnadskonsekvenser over tid.

Norsk Industris primærstandpunkt er at endringer av tariffmodellen ikke er hensiktsmessig fra 2027 eller de neste årene. Dersom Statnett likevel mener at enkelte endringer må gjøres, vil vi komme med noen tilrådinger til hvordan Statnetts forslag eventuelt kan endres

med utgangspunkt i dagens tariffmodell. Disse innspillene må sees på som vårt sekundære standpunkt og legitimerer ikke nødvendigvis endelig valg av løsning.

Når det gjelder selve forslaget vil Norsk Industri innledningsvis påpeke at hovedhensikten med nettariffer er å gi forbrukere (og produsenter) signal som skal gi insentiv til optimalt nettuttak på kort og lang sikt. Ettersom kraftnett er et kollektivt gode skal kostnadene i prinsippet fordeles mellom ulike typer forbrukere og produsenter. Gjennom forskrift for omsetningskonsesjonærer har Statnett mandat til å benytte en fordelingsmodell, men tariffene skal være ikke-diskriminerende og differensiering mellom alminnelig forsyning og industri tillates basert på objektive vilkår og relevante nettforhold. Statnett har innenfor sitt handlingsrom frihet i tarifferingen. Statnett kan og bør vektlegge lave tariffer for industrien og legge til rette for grønn industriutvikling og verdiskaping i hele landet.

Industribedrifter med et uttak over 15 MW eller 100 GWh årlig får i dag en tariffreduksjon, eller industriavkortning, på 50% av sin kostnadsandel. Dette har følgende nettmessige begrunnelser: utkoblingsmuligheter, sommerlast som gir lavere systemdriftskostnader, høy utnyttelse og kostnadseffektiv nettutbygging. Statnett har anerkjent skalafordeler ved å bygge nett til industrien sammenlignet med alminnelig forsyning. Disse er etter Norsk Industri syn like relevante som før. Noe mer utbrodert kan de oppsummeres slik:

- *Bidrag til reduserte systemdriftskostnader (sommerlast) øker;* Perioder og volum med import over HVDC-kablene har økt i sommerperioden siden 2021 på grunn av nye kabler til Storbritannia og Tyskland, og vannkraftens grunnleveranse til momentanreserve er ikke lenger nok. Industrien gir, ved sitt jevne sommerforbruk, mer vannkraftproduksjon enn det som ellers ville vært tilfelle, og slik blir behovet for volum i begge marked, og priser, betydelig lavere. Også andre endringer har forårsaket økte systemdriftskostnader de siste årene.
- *Utnytte eksisterende nettkapasitet bedre grunnet ulik forbruksprofil;* ubalanser mellom produksjon og forbruk innenfor en markedstidsenhet (Market Time Unit – MTU) håndteres av FCR-N og aFRR. Jo mer forbruk som følger planlagte profiler, jo færre ubalanser som håndteres i disse markedene. Industriforbruk er spesielt gunstig ettersom industriens lastprofiler har begrenset variasjon innad i MTUer og således passer godt til produksjonsprofilen til regulerbar vannkraft og HVDC-flyt. Videre har industrien jevnt uttak gjennom hele året, mens forbruket til alminnelig forsyning kjennetegnes med høyest forbruk om vinteren og om dagen. Norsk Industri er derfor uenig med Statnett om argumentet ikke lenger har noen verdi som begrunnelse for avkortning av tariffen for industrien.
- *Fortsatt rimeligere å forsyne store enkeltforbrukere enn flere og mindre forbruksenheter;* store enkeltforbrukere gir skalafordeler og en effektiv nettutbygging, og gjør det rimeligere å oppfylle akseptabel forsyningsikkerhet. Dette forblir et høyst relevant argument, både for nødvendige reinvesteringer og nettoppgraderinger.
- *Industrien bidrar til økt utnyttelse av eksisterende nett uten å ta noen del av verdiøkningen;* Mange industribedrifter har installert systemvern, en sikkerhetsventil for Statnett som hever verdien av eksisterende nett. Muligheten for aktivering av systemvern gir i seg selv redusert risiko i systemdrift og for blackout i kraftsystemet.

Med den sterke nettmessige begrunnelsen for industriavkortning som bakteppe har Norsk Industri motforestillinger til innholdet i Statnetts høringsnotat. For det første virker begrunnelsen for en lavere industriavkortning basert på nettnytte å være vilkårlig og svakt faglig fundert, også sett i lys av forventende kostnader og tariffer i transmisjonsnettet i årene framover. For det andre er konsekvensene av kravene som Statnett foreslår krevende for mange industribedrifter og kravene kan være vanskelig å operasjonalisere. Samtidig kan en stille spørsmål til om kravene i tilstrekkelig grad bygger på objektive og kontrollerbare kriterier basert på relevante nettforhold.

Tariffmodellen for transmisjonsnettet bør vurderes i henhold til samfunnsøkonomiske kriterier. Nettkunder må få effektive kortsiktige og langsiktige signaler om kostnader og nytte ved nettbruk. Endelig bør kostnadene fordeles på en samfunnsøkonomisk optimal måte som gjør at nettkunders beslutninger om bruk av nettet påvirkes i minst mulig grad.

Vi stiller derfor spørsmål til Statnetts tilnærming om samfunnsøkonomisk effektivitet i sitt forslag til ny nettmødel. Snarere argumenterer Statnett for at tariffen skal baseres på at industriforbruk raskt kan erstattes med nytt industriforbruk, og at grensenytten av industriforbruk dermed er fallende. Implisitt argumenterer altså Statnett for at prisingen av netttjenester har mindre betydning så lenge det er knapp nettkapasitet og at eksisterende forbruk kan erstattes av nytt. En annen måte å si dette på er at Statnett mener kunder med høyest betalingsvilje bør få nettilgang uavhengig av hvilken nytte de tilfører nettet. Dette er etter Norsk Industri syn en oppsiktsvekkende vurdering og tilnærming fra Statnett som et statlig eid sentralnettselskap, og vi stiller spørsmål ved om Statnett har mandat til å aktivt skulle påvirke framtidens industristruktur gjennom sin tariffmodell og dens begrunnelse. Norsk Industri mener at tariffmodellen skal reflektere det en eksisterende industribedrift tilfører av nytte, basert på nettrelevante kriterier, uavhengig av betalingsvillighet. At Statnett mener betalingsvilligheten for å holde på store kunder begrenses av det økte omfanget av nye store kunder som ønsker tilknytning, reduserer ikke Statnetts faktiske nytte av å ha kunder med gode nettmessige egenskaper, uavhengig av om dette er gamle eller nye kunder. Stort forbruk er med andre ord en egenskap som har opprettholdt sin nytteverdi, selv om Statnetts betalingsvillighet har blitt mindre. Så lenge denne nytteverdien er i behold, kan den etter Norsk Industris oppfatning fremdeles begrunne en høy tariffreduksjon til denne typen forbruk, uten ytterligere vilkår.

I Statnetts forslag legges det opp til at industrikunder fortsatt kan få 50% industriavkortning, men da med både nettmessige vilkår og aktive valg industrien må ta for å, basert på Statnetts forståelse, heve nettnytten sin. De aktive/faktiske handlingene Statnett foreslår er *prekvalifisering* til reservekraftmarkeder og *forbruksreduksjoner* ved høye spotpriser. Norsk Industri støtter Statnetts ambisjon om å utvikle mer fleksibelt forbruk, men stiller et stort spørsmål ved om dette skal oppnås gjennom vilkår for tariffing av industri.

Forslaget om **prekvalifisering** er problematisk. Muligheten er varierende blant medlemsbedriftene. Mens noen industribedrifter allerede er prekvalifisert og deltar aktivt i reservemarkedet, kan kostnaden ved prekvalifisering overgå forventet fortjeneste for andre bedrifter. For noen kan tekniske egenskaper ved anleggene uansett utelukke deltagelse i reservekraftmarkeder.

Statnett bør være bevisst på problemet med å initiere en ordning der Statnett i egenskap av å være transmisjonsnetteier og monopolist etablerer insentiver gjennom nettleien, for å stimulere til deltagelse i fleksibilitetsmarkeder Statnett selv driver, med det formål å redusere innkjøpskostnader for seg selv. Dette fremstår som rolleblanding. Det er trolig regulatorisk betenkelig at Statnett som netteier på denne måten griper inn i et marked som

så langt som mulig skal drives basert på markedsmessige prinsipper, og på en måte som kan gå på bekostning av de aktørene som allerede har tatt kostnaden med å pre-kvalifisere seg for deltakelse uten insentiver gjennom nettleien.

Forslaget med **forbruksreduksjon** er enda mer problematisk og handler om at Statnett ønsker å gripe inn i prisfastsettelsen i spotmarkedet i situasjoner med høye kraftpriser. Med dette forslaget antyder Statnett at historiske strømpriser er en god indikator på en anstrengt nettsituasjon. Statnett mener at høye priser er et tegn på effektivitetstap, og vil pålegge industrien å justere forbruk formodentlig for å redusere effektivitetstapet.

En anstrengt markedssituasjon er derimot ikke det samme som en anstrengt nettsituasjon. Koblingen mellom historisk relativt høye priser og nettrelevante forhold er svak. Statnett foreslår likevel at industrien skal binde seg til å redusere industriforbruket med opp til 20 prosent. Metoden for beregning av terskelpris vil bestemme når utkobling av industriforbruk skal skje. Statnetts forslag kan, avhengig av endringer i markedssituasjon over tid, innebære betydelige reduksjoner i industriforbruket pga relativt lave terskelverdier, uten at det trenger å være en spesiell nettmessig begrunnelse. Metoden fører derfor til at en kan se for seg utkobling av industriforbruk uten at spotprisene er spesielt høye.

Forslaget betyr videre at Statnett griper inn i spotmarkedet og prisdannelsen, hvilket kan ha ikke ubetydelige fordelings- og følgevirkninger og påvirke vannverdier og disponering av vannkraftressursene. Ordningen vil slik den er foreslått gi redusert produksjon fra industrien ved «høye» markedspriser, noe som ikke nødvendigvis er samfunnsøkonomisk lønnsomt. Med Statnetts forslag vil industriens aktivitet bli bestemt av historiske kraftpriser. Så lenge industrien må redusere forbruket sitt til tross for at de kan ha en langt høyere verdi av å produsere, har man et effektivitetstap.

Perioder med redusert produksjon kan med Statnetts forslag bli ganske lange. Dersom en industribedrift må stenge produksjonen over en lengre periode kan det fort ta flere måneder å starte opp igjen, til tross for at det er etterspørsel etter produktet som lages. Dette kan ha betydelige negative effekter for industrien og berørte lokalsamfunn.

Forbruksreduksjonsmodellen gir dessuten rene omfordelingsvirkninger. Øvrig forbruk vil få lavere kostnader som følge av lavere strømpriser mens kraftprodusenter tilsvarende vil tape, noe som i sin tur kan heve prisen på fastprisavtaler som tilbys til industrien.

Norsk Industri mener at når Statnett som transmisjonsnetteier og monopolist etablerer insentiver som griper direkte inn i prisdannelsen i spotmarkedet er det ikke i tråd med energilovgivningen. Energilovgivningen bygger på et helt grunnleggende skille mellom nettet som naturlig monopol og kjøp og salg av kraft i et ordinært marked, eksponert for konkurranse. Prisdannelsen i spotmarkedet skal avhenge av tilbud og etterspørsel etter elektrisk kraft, gitt tilgjengelig nettkapasitet. Med det forslaget som nå er ute på høring, tiltar Statnett seg en langt mer aktiv rolle i spotmarkedet enn det energilovgivningens klare skille mellom monopolvirksomhet og konkurranseutsatt virksomhet legger opp til. Samtidig vil ordningen bidra til å maskere viktige prissignaler i markedet. Dette kan også begrense insentivene til å investere i batterier og andre effektprosjekter.

Når det gjelder utformingen av et **kapasitetsledd** har ikke Statnett gitt noen god helhetlig forklaring på hvorfor dette innføres og hvorfor det er utformet slik det er. Samtidig fremstår det som at kapasitetsleddet vil gi kostnadsnivå som er ganske tilfeldig og vil sammen med eksisterende fastledd samlet sett gi uklare insentiver. I høringsnotatet beregnes fremtidige kapasitetsledd basert på utviklingen i Statnetts samlede

kapasitetsbase, inkludert effekten av store reinvesteringer. Statnett har i tillegg unnlatt å forklare hvordan investeringer i eventuelle utenlandsforbindelser skal tas hensyn til.

Foreslåtte kapasitetsledd vil også svekke incentivene industrien har til å investere i energigjenvinningsanlegg siden industri med slike anlegg i dag premieres ved at energigjenvinningsanleggene er i drift i toppplasttiden, som er avregningsgrunnlag for gjeldende fastledd. Forslaget svekker også incentivene til å drifte disse anleggene og redusere nettbehovet i toppplasttiden, som påvirker Statnetts dimensjonering av transmisjonsnettet. Det gir heller ikke tilstrekkelig rom for kortvarig økning i kraftforbruk, i perioder av året uten kapasitetsbegrensninger i nettet, for å utføre vedlikehold på energigjenvinningsanlegg.

Innføring av kapasitetsledd vil svekke tariffmessige fordeler ved industriforbruk og samlokalisering til produksjon, som er viktige egenskaper ved dagens fastledd. Dette bidrar til økte kostnader for forbruk hvor dette er tilfelle. Innføring av kapasitetsledd i transmisjonsnettet vil ha uklar og trolig ulik virkning for industribedrifter i regionale nett. Norsk Industrias klare inntrykk er at regionale nettselskaper ikke har noen tydelig strategi eller løsning for å håndtere innføring av kapasitetsledd, noe som også ble påpekt tydelig fra Norsk Industri i høringen av samme forslag i fjor. Virkningen for uttakskunder i regionale og distribusjonsnett er derfor høyst uklar.

Statnetts forslag bør også vurderes i sammenheng med RMEs sitt forslag til tilknytningsbidrag som har lignende egenskaper, og som er foreslått å erstatte dagens anleggsbidragsregler. RMEs forslag er fortsatt til vurdering i Energidepartementet. Samlet sett mener derfor Norsk Industri at forslag til kapasitetsledd legges bort.

Enkelte innspill dersom Statnett likevel vil justere tariffmodellen fra 2027

Det er svært viktig at alle nettkostnadselementene sees i sammenheng. Statnett må ta inn over seg det samlede nivået på nettkostnader for konkurranseutsatt prosessindustri og ikke kun hvert element for seg. Utover dette arbeides det med mulige endringer i andre tariffledd, for eksempel endring av dagens anleggsbidragsregler og energiledd, som vil kunne ha vesentlig betydning for nettkostnadene for industrien samlet sett og for enkeltbedrifter. Dette illustrerer at en bør se et samlet tariffsystem i sammenheng før beslutninger tas og endringer innføres. Mange av medlemsbedriftene i Norsk Industri er for øvrig tilknyttet regionale nett, og betaler derfor også en andel av regionale nettkostnader.

Norsk Industri understreker at Statnett har et bredt handlingsrom når det gjelder tariffutforming, deriblant differensieringen for industrikunder basert på objektive og ikke-diskriminerende kriterier samt relevante nettforhold. Vi har forståelse for tariffmodellen innimellom bør gjennomgås og vurdere eventuelle justeringer i lys av erfaringer og eventuelle endringer i kraftsystemet, men som grundig redegjort for er **Norsk Industrias klare primærstandpunkt at det ikke er grunnlag for at Statnett skal endre tariffmodellen nå.**

Norsk Industri er innstilt på å støtte en tariffmodell som reflekterer verdien industrien tilfører nettet og hvor minst 50 prosent tariffreduksjon kan oppnås med rimelige vilkår. Enkelte elementer i Statnetts forslag kan være hensiktsmessig og samtidig ha en viss nettmessig begrunnelse, selv om det er problematiske juridiske problemstillinger som Statnett må vurdere konsekvensene av. Innretningen i Statnetts forslag bør derfor justeres dersom Statnett beslutter at slike kriterier skal gjennomføres. Det er avgjørende at det stilles rimelige og hensiktsmessige vilkår for ordningene for reservemarkedet og kraftmarkedet.

Norsk Industri mener, som nevnt tidligere, primært at industriens nettmessige egenskaper er tilstrekkelig begrunnelse for videreføring av dagens industriavkortning. Statnett vektlegger ikke disse tilstrekkelig høyt i forslaget, og verdien kan og bør økes betydelig sammenlignet med forslaget.

En ordning med krav til prekvalifisering kan imidlertid til en viss grad likevel forsvares ved at den kan ha gunstige systemmessige og nettmessige virkninger, og dermed bidra til å redusere Statnetts systemdriftskostnader. Prekvalifiseringsordningen må derfor innrettes slik at industri som teknisk sett kan bidra kan påta seg et krav om prekvalifisering av deler av forbruket og for det reservemarkedet som bedriften selv ser seg best tjent med deltakelse på. Valgfrihet for industrien vil gjøre det mer attraktivt å delta på reservemarkeder og følgelig gi Statnett mer volum på tvers av reservemarkeder. Implementering av systemvern bør også likestilles med prekvalifisering. For industri som av tekniske årsaker knyttet til industriprosessen ikke kan prekvalifiseres eller som kun kan prekvalifiseres med en liten del av forbruket, bør likevel oppnå tariffreduksjon. De ulike reservemarkedene og de samlede systemvernene som Statnett opererer har hver sin funksjon. Disse bidrar samlet til effektiv utøvelse av systemansvaret og lavere systemdriftskostnader.

På grunn av mangel på tilstrekkelig nettmessig begrunnelse, vilkårlig utforming og energiregulatoriske utfordringer mener Norsk Industri sterkt at ordningen med forbruksreduksjon må fjernes fra Statnetts tariffmodellforslag. Skal en slik ordning likevel innføres, bør ordningen og vektingen reduseres betydelig, for eksempel ved endring av terskelprisberegning og sterkt redusert krav om forbruksreduksjonen til 5 prosent av industriforbruket. Dette vil gi industri økte insentiver til å optimalisere kraftforbruket ved høye kraftpriser, noe som burde være ambisjonen til Statnett. Ordningen må forutsette årlig beslutning fra bedriftene og ha balanserte vilkår inklusiv en fleksibilitet som innebærer at industribedriftene kan melde seg ut av ordningen når drifts- og markedsforhold tilsier dette.

En slik tilnærming – som representerer Norsk Industris sekundære syn - vil i så fall innebære et opplegg med kombinasjon av et krav, samtidig som at det gis insentiver til å bidra med fleksibilitet til kraftmarkedet og de ulike reservemarkedene. I tillegg må tekniske begrensninger i industriproduksjonen ikke hindre å få en tariffmessig gevinst når deler av forbruket kan reduseres. De ulike industribedriftene i Norsk Industri benytter ulike teknologier i sin industriproduksjon som hver for seg har sine tekniske begrensninger og driftsmessige hensyn som må ivaretas for en sikker drift av anleggene. Videre bør metode for fastsettelse av terskelpris endres i forhold til forslaget. Metoden bør basere seg på priser over flere år, for eksempel 5 år, slik at terskelpriser er det samme som gjennomgående høye priser upåvirket av markeds- og tilsigsforholdene. Å fjerne – som er Norsk Industris primære syn - eller redusere krav om forbruksreduksjon betydelig vil bidra til at industrien kan bidra med mer reserver inn i reservemarkedene, noe som burde det være primære målet for Statnett som systemansvarlig.

Forslag om kapasitetsledd bør som nevnt legges bort.

Vi stiller gjerne til videre diskusjoner om vårt innspill fram mot Statnetts beslutninger hvis ønskelig.

Med vennlig hilsen
Norsk Industri

Harald Solberg (sign)

Adm.dir